

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena II.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

Ne quid uereare, si est minu' : nil dos nos mouet.
 Ch. Duo talenta pro re nostra ego esse decreui satis :
 sed ita dictu opu' est, si me uis saluom esse, & rem, &
 filium,
 Me mea omnia bona doti dixisse illi. Me. quã rē agis ?
 Ch. Id mirari te simulato, & illum rogitato simul,
 Quamobrem id faciam. Me. quin ego uero, quamob-
 rem id facias, nescio.
 Ch. Ego ne? ut illius animũ, qui nunc luxuria, & lasciuia
 Diffluit, retundã, redigam, ut, quò se uortat, nesciat.
 Me. Quid agis? Ch. mitte, ac sine me in hac re gerere mi-
 hi morem. Me. sino :
 Ita ne uis? Ch. ita. Me. fiat. Ch. age iam, ut uxorem
 accersat, paret
 se, hic ita, ut liberos est æquom, dictis confutabitur.
 sed syrum. Me. quid eum? Ch. ego ne? si uiuo, adeo
 exornatum dabo,
 Adeo depexũ, ut, dũ uiuat, meminerit semper mei :
 Qui sibi me pro ridiculo, ac delectamento putat.
 Non (ita me dij ament) auderet facere hæc uiduæ mi-
 lieri,
 Quæ in me fecit :

ACTVS QVINTI SCENA II.

CLITIPHO, MENEDEMVS, CHRES-
 MES, SYRVS.

Cl. Ta ne tandem quæso est Menedeme, ut pater
 I Tam in breui spatio omnem de me eiecerit ani-
 mum patris?

K 4 Quodnam

Quodnam ob facinus? quid ego tantum sceleris admisi miser?

Volgo id faciunt. Me. scio tibi esse grauius multo, ac durius.

Cui fit, uerū ego haud minus ægre patior id, qui ne scio. Nec rōnē capio, nisi quod tibi bene ex animo uolo. Cl. hic Patrem astare aiebas? Me eccum. Ch. quid me incusas Clitipho?

Quicquid ego huius feci, tibi prospexi, et stultitiæ tuæ. Vbi te uidi animo esse omissō, et, suauia in præsentia Quæ essent, prima habere, neque consulere in longitudinem:

Cepi rationem, ut neque egeres, neque ut hæc posses perdere.

Vbi, cui decuit primo, tibi nō licuit: per te mihi dare, Abij ad proximos, tibi qui erant, eis cōmisi, et credidi. Ibi tuæ stultitiæ semper erit præsidium Clitipho, Victus, uestitus, quō in tectum te receptes. Clit. ei mihi.

Ch. satius est, quā te ipso hærede hæc possidere Bacchidem.

Sy. Disperij: scelestus quantas turbas conciuu insciens?

Cl. Emori cupio. Ch. prius quæso disce, quid sit uiuere.

Vbi scies, si displicebit uita, tum istoc utitor.

Sy. Here licet ne. Ch. loquere. Sy. at tuto. Ch. loquere.

Sy. quæ ista est prauitas,

Quæ ue est amentia, quod peccauit ego, id obesse huic?

Ch. ilicet,

Ne te admisce: nemo accusat Syre te: nec tu arā tibi,

Neque precatorem pararis. Sy. quid agis? Ch. nil succenseo,

Nec tibi, nec huic nec uos est æquū, quod facio, mihi.

Sy. Abijt.

sy. Abijt . rogasse uellem . Clit. quid syre? sy. unde mihi peterem cibum .

Ita nos abalienauit . tibi iam esse ad sororem intellego .

clit. Adeon' rem redijisse , ut periculum etiam fame mihi sit syre ?

sy. Modo liceat uiuere , spes est . Clit. quæ? sy. nos esurituos satis .

cli. Irrides in re tanta , neque me quicquã cõsilio adiuuas ?

sy. Immo & ibi nunc sum , & usque dudum id egi , dum loquitur pater :

Et , quantum ego intellegere possum . cl. quid? s . non abierit longius .

cli. Quid id ergo? sy. sic est , non esse horum te arbitror . cl. quid istuc syre?

Satin' sanus es? sy. ego dicam , quod mi in mentem : tu dijudica .

Dum istis fuisti solus , dum nulla alia delectatio , Quæ propior esset , te indulgebãt , tibi dabãt : nũc , filia postquam est inuenta uera , inuenta est caussa , qua te expellerent .

cli. Est uerisimile . sy . an tu ob peccatum hoc esse illum iratum putas ?

cli. nõ arbitror . sy. nũc aliud specta : matres omnes filijs In peccato adiutrices , auxilio in paterna iniuria Solent esse : id non fit . cli . uerum . quid ergo nunc faciam syre ?

sy. Suspensionem quære ex illis istam : rem profer palam . Si non est uerum , ad misericordiam ambos adduces cito , aut ,

scibus cuius sis . Clit. recte suades : faciam . sy . sat recte

recte hoc mihi in
 Mentem uenit : nanque adolescens , quàm minima in
 spe situs erit ,
 Tam facillime patris pacem in leges conficiet suas .
 Etiã haud scio , an ne uxore ducat , ac Syro nil gratia .
 Quid autem hoc ? senex exit foras : ego fugio . adhuc
 quod factum est ,
 Miror non iussisse illico me arripi . ad Menedemum hinc
 pergam . eum
 Precatorem mihi paro : seni nostro fidei nihil habeo .

ACTVS QVINTI SCENA III.

SOSTRATA, CHREMES.

- S. Rofecto , nisi caues tu homo , aliquid gnato
 p conficies mali :
 Idq; adeo miror , qui tam ineptum quicquam
 potuerit tibi
 Venire in mentem mi uir . C. oh , pergin' mulier esse ?
 ullam ne ego
 Rem unquã uolui , quin tu in ea mihi aduorsatrix fueris
 Sostrata ? at
 Si rogitem iam , quid est quod peccem , aut quam ob rem
 id faciam , nescias .
 In qua re nũc tã confidẽter restas stulta ? S. ego nescio ?
 C. Immo scis potius , quàm quidem redeat ad integrum eor
 dem oratio .
 S. Oh , iniquos es , qui me tacere de re tanta postules .
 C. Nõ postulo : iam loquere . nihilo minus ego hoc faciã tamẽ .
 S. facies ?